

Sinh viên viết về ký túc xá

Mưa lớn. Con gió mạnh cuốn những hạt mưa ào ạt trượt dài thành từng vệt ngang qua tấm kính mỏng căn phòng nhỏ. Nước mưa không thể xuyên qua nhưng tôi có thể cảm nhận được mồn một cái lạnh thấu xương từ ngoài tràn vào hòa với một chút nỗi niềm trong tôi. Ngồi co rúm người tựa vào thành giường, mắt nhìn xa xăm về phía những ánh đèn mờ ảo của thành phố một buổi chiều mưa bão. Tôi nhớ nhà, những lúc trở trời thế này, ba tôi lại phát sốt vì cơn đau nhức ở đầu gối, nơi từng bị một viên đạn bắn trúng, còn má thêm bận rộn với bầy gà dễ mắc dịch và cái góc bếp dột. Sao tôi thèm được trở lại cái căn nhà cũ kĩ ấy quá. Nhưng giờ tôi đã là sinh viên trường Đại học Sư Phạm Kỹ thuật thành phố Hồ Chí Minh rồi. Tôi xin vào ở Ký túc xá để thuận tiện cho việc học và giảm bớt được những lo toan của một người con xa quê. Đây sẽ là ngôi nhà mới của tôi, là nơi tôi nương tựa, tiếp bước cho tôi đi đến tương lai, một tương lai tươi sáng cho tôi và gia đình.

Cuộc sống ở thành phố đã chật vật, lại càng khó hơn với một sinh viên năm nhất như tôi. Nhưng tôi đã may mắn có cho mình một điểm tựa vững chắc, một nơi nương thân giữa chốn phồn hoa đô thị nhiều cạm bẫy, là nơi tôi ấp ủ ước mơ còn dài phía trước. Đó chính là căn phòng nhỏ của tôi ở Ký túc xá khu D, cơ sở 2 thuộc trường Đại học Sư Phạm Kỹ Thuật thành phố Hồ Chí Minh. Ở đây, tôi bắt đầu một cuộc sống tự lập, tuy còn rất nhiều khó khăn vất vả và những lo toan nhưng tôi sẽ vượt qua. Bởi ở nơi đây, tôi có điều kiện rất tốt để học tập, tôi cũng có rất nhiều niềm vui, nỗi buồn, những chia sẻ, những khoảnh khắc gắn kết giữa các thành viên trong phòng và những sự sẻ chia từ những đũa bạn cùng cảnh ở nơi đất khách xứ lạ. Ở ký túc xá được gần ba tháng, tôi đã khá quen với cuộc sống nơi đây, không còn ngỡ ngàng như những ngày đầu mới vào ngôi nhà mới. Cái buổi chiều đầu tiên khi tôi vào ký túc xá, hiện ra trước mắt tôi là đó là một tòa nhà cao tầng xen kẽ với những mảng tường vuông màu vàng kem và xanh tím vững chãi là những ô cửa sổ kính sáng trong suốt hắt lại những tia nắng màu cam của ánh mặt trời cuối ngày. Không chỉ có tòa nhà mà cả khuôn viên ký túc xá toát lên khung cảnh sinh động về một cuộc sống năng động, trẻ trung của thời sinh viên. Khuôn viên ký túc xá rất rộng, có cả một bến xe buýt. Chuyến xe số 56 hàng ngày đón đưa hàng trăm bạn

sinh viên từ ngay cổng đến thẳng trường với giá được hỗ trợ chỉ 2000đ một chuyên, vừa rẻ lại tiện lợi. không chỉ được hỗ trợ điều kiện học tập, chúng tôi còn có cả một câu lạc bộ thể hình và hai sân bóng đá mini, đây là nơi để sinh viên chúng tôi rèn luyện sức khỏe thể chất, tạo tinh thần thoải mái, hứng khởi sau những giờ học căng thẳng. Do chưa có điều kiện nên các bạn sinh viên yêu các môn thể thao khác tự tận dụng các khu vực trống để chơi bóng chuyên, cầu lông,... Khuôn viên rộng được đặt rất nhiều ghế đá để mọi người ngồi nghỉ ngơi, thư giãn, sinh hoạt nhóm,... nhưng vì là khu ký túc xá mới nên chưa trồng được nhiều cây xanh, bóng mát cho những buổi trưa hè oi ả. Để đảm bảo an toàn, chúng tôi không được nấu nướng trong phòng, nhưng chúng tôi có hẳn một căn tin nằm ngay cạnh cửa ký túc xá sạch sẽ, thoáng mát, phục vụ đông đảo các bạn sinh viên hàng ngày với mức giá phù hợp 15000đ một phần. Dĩ nhiên là do thói quen ăn uống cũng như khẩu vị mà không ít bạn sinh viên lựa chọn những hàng quán khác vì ở ngay trong khuôn viên cũng có những quán ăn, nước giải khát, tiệm tạp hóa, văn phòng phẩm và cả các thiết bị điện tử, chẳng phải đi đâu xa, thật tiện lợi. Ngoài phương tiện đi học là xe buýt, chúng tôi cũng có thể đến trường bằng nhiều phương tiện khác như xe đạp, xe máy, chúng tôi có hẳn một bãi giữ xe ngay sau căn tin. Tôi thường đến trường bằng xe đạp, với mức giá 25.000đ một tháng gửi xe tôi có thể tiết kiệm được 100.000đ so với đi bằng xe buýt, một số tiền không nhỏ mà ba má dành dụm cho tôi. Đương nhiên là lắm lúc tôi cũng mệt mỏi người hoặc phát bực với bánh xe xẹp lốp hay những lúc tuột sên và chi phí sửa thì cũng khá tốn kém. Dù là phương tiện gì thì với đoạn đường vừa được mở rộng ngay trước ký túc xá, chúng tôi vẫn hàng ngày đến trường một cách thuận tiện.

Ngoài khuôn viên náo nhiệt, năng nổ là vậy thì bên trong ký túc xá lại rất yên tĩnh, trật tự để mọi người sinh hoạt, học tập. Ngay cửa tòa nhà là bàn làm việc của các bác bảo vệ. Các bác lúc nào cũng làm việc rất nghiêm túc, lịch sự nhưng cũng không kém phần trẻ trung và vui tính. Tôi đã vài lần bị các bác giữ lại vì vi phạm những nội qui như quên quét thẻ trước máy kiểm tra hay đeo khẩu trang đi ngang qua bàn bảo vệ. Lần nào tôi cũng bị nhắc nhở, khiển trách nhưng rồi các bác lại cười phá lên khi đọc tên tôi, một cái tên hơi lạ làm tôi ngỡ ngàng chín cả người, biết sao được, tôi sai mà. Nằm ngay sau bàn bảo vệ là phòng làm việc của ban

quản lí ký túc xá cơ sở 2. Đây là nơi giải quyết các vấn đề xảy ra cũng như thông báo các sự kiện và phân công công việc, các sinh hoạt trong ký túc xá. Hàng ngày sinh viên chúng tôi đều nhận được thông báo về những thông tin cần thiết, những chương trình tin tức từ loa phát thanh. Cũng từ chương trình phát thanh, chủ nhật hàng tuần chúng tôi lại được nghe chương trình quà tặng âm nhạc, nơi các bạn sinh viên nhắn gửi yêu thương, chia sẻ những tâm tư tình cảm. Ban quản lí cũng thường xuyên kiểm tra việc vệ sinh phòng để đảm bảo một môi trường học tập và sinh hoạt sạch đẹp và lành mạnh. Phòng tôi rộng chừng 40 mét vuông, nền nhà được lát gạch men để dọn dẹp và lau chùi, tường nhà được sơn màu kem sáng cùng với một cửa sổ lớn để đón ánh nắng ấm áp và những cơn gió mát mẻ càng làm cho căn phòng thêm sáng và thoáng mát. Bốn chiếc giường hai tầng tạo thành tám góc phòng riêng, mở rộng thêm không gian sinh hoạt rộng cho cả phòng. Nhà vệ sinh được ngăn riêng với không gian sinh hoạt, rất gọn gàng, sạch sẽ và đầy đủ các thiết bị, điện nước. Trong phòng được trang bị đầy đủ đèn chiếu sáng và quạt trần, mỗi chiếc giường được gắn một cái bàn gấp để các bạn có thể học ngay trên giường. Ngoài việc có thể học ngay trong phòng, mỗi tầng của tòa nhà còn có một phòng tự học với đầy đủ bàn ghế, ánh sáng và quạt. Đây là không gian yên tĩnh được rất nhiều bạn sinh viên lựa chọn để tự học. Hàng tuần, phòng tự học cũng là nơi sinh hoạt của câu lạc bộ tiếng anh, giúp các bạn sinh viên phát triển kỹ năng sử dụng tiếng anh và các kỹ năng mềm khác. Chúng tôi có hai thang máy để tiết kiệm thời gian đi lại vì ký túc xá có tới chín tầng lận. Nhưng những lúc cúp điện, khi đông người hay thang máy cần sửa chữa, bảo trì thì thang bộ vẫn là sự lựa chọn hợp lí, vừa rèn luyện thêm sức khỏe. Ngay sân sau ký túc xá là sân phơi đồ rộng đón nắng sáng gần như cả ngày có sẵn những xà ngang để treo, phơi đồ. Ở ký túc xá, chúng tôi luôn có được đầy đủ những điều kiện tốt để sinh hoạt và học tập.

Không chỉ là một môi trường học tập sạch đẹp, an toàn, lành mạnh, ký túc xá cũng là nơi tràn đầy tình thương mến thương giữa những người bạn cùng phòng luôn xem nhau như anh em ruột thịt. Đứa nào cũng xa nhà, vào thành phố để học nên chỉ biết nương tựa vào nhau mà sống. Mỗi đứa, mỗi cảnh, có những đứa vừa đi học, vừa phải đi làm kiếm tiền trang trải học phí đỡ đần cho ba má. Ký túc xá đóng cửa lúc 11 giờ nhằm tạo điều kiện thuận tiện cho các bạn sinh viên đi làm thêm về

trẻ. Tôi cũng đang tìm kiếm một công việc làm thêm, nhưng vì là sinh viên năm nhất nên lịch học chưa sắp xếp được, lại thêm tính nhút nhát của đứa con trai vừa trưởng thành rời xa quê vào thành phố học, tôi vẫn chưa tìm cho mình một công việc phù hợp. Những lo toan, nỗi nhớ nhà nhiều khi khiến tôi mệt mỏi, ngồi thừ người ra. Những lúc ấy, tôi lại thầm cảm ơn ký túc xá đã cho tôi những người bạn cùng phòng, cùng cảnh. Những đứa bạn không an ủi tôi, không khóc cùng tôi nhưng chúng luôn làm tôi phải bật cười với những trò trẻ con, ngốc nghếch. Đó là cách mà chúng tôi quan tâm đến nhau. Lúc một đứa bị cảm, cả lũ lại nháo nhào lên, luống cuống không biết phải làm thế nào, tìm đủ mọi cách nhưng không đứa nào chịu bỏ quên bạn. Rồi cứ thế mà cả phòng thi nhau mà đổ bệnh, đứa này chưa hết thì đứa kia lại phát sốt lên, cứ thế thay phiên mà chăm sóc lẫn nhau. Có đứa bệnh quá, phải gọi chị đến cứu. Những lúc ấy, có đứa vui vì có người ghé thăm, có đứa lại im lặng mà tủi thân. Có đứa bệnh mà giấu, tự bệnh rồi tự hết chẳng cho ai biết kể cả người thân, nó sợ mọi người lo lắng, cứ cuộn mình trong chăn mà rơm rớm mắt ướt. Cuộc sống ở ký túc xá vui có, buồn có, lắm khi cười mỗi miệng cùng những đứa bạn nghịch ngợm với đủ những chiêu trò đùa giỡn, nhiều lúc lại lo lắng không ngại cho những đứa mắc mưa về trễ rồi đổ bệnh. Có lúc xúm lại chúc mừng sinh nhật đứa này, mừng đứa kia đạt giải cuộc thi, lúc lại tranh nhau thứ quà quê mỗi lần có đứa về thăm nhà. Mỗi đứa mỗi cảnh, thân nhau như một nhà vậy. Mà đúng là một nhà mà, ngôi nhà mang tên 407 ở ký túc xá D2.

Cảm ơn nhà trường và xã hội, cảm ơn ký túc xá đã cho tôi một môi trường thật tốt để sống và học tập, cho tôi những người bạn tốt để sẻ chia. Cảm ơn đã cho tôi niềm tin để dám ước mơ về một tương lai tươi sáng.